

La festassa de la USAP

El rugbi de la Catalunya Nord ha tornat a l'elit de l'estat francès. El 4 de juny, la USAP va guanyar la Copa Du Manoir i Perpinyà va tornar a ser una festa.

PERE CODONYAN

Dalt, a l'esquerra, un moment del partit. A la dreta, els seguidors de la USAP envaeixen el camp en acabar el matx. Baix, l'arribada dels jugadors a Perpinyà, on oferiren el trofeu al nombrós públic que els esperava.

La nit va ser llarga i alegre per als 5.000 seguidors catalans que havien fet cap a Dax, petita ciutat gascona de les Landes, on l'equip de rugbi de Perpinyà, la Unió Esportiva i Atlètica de Perpinyà (USAP), va guanyar la final del torneig Yves Du Manoir derrotant de 18 a 3 l'AS Montferrand, l'equip occità de Clarfont. Ara feia 39 anys que la USAP no havia aconseguit cap dels dos títols més prestigiosos del rugbi francès: el campionat de França i el Du Manoir, i els jugadors no volien deixar perdre l'oportunitat d'oferir una victòria al club i als seus fidels seguidors. Ho havien jurat i ho van aconseguir, malgrat la viva oposició dels jugadors del Montferrand, equip finalista de la lliga i subcampió de França.

L'equip català va fer un gran partit, basat en el joc físic dels davanters que, gràcies al seu coratge i dinamisme, van dominar els adversaris. Tot i així, els catalans

deuen la victòria als seus dos golejadors: Pasqual Amalric i, sobretot, Eric Tressené, que va substituir el primer durant la segona part i que es va convertir en el veritable botxí dels alvernysesos. Mentre la USAP només guanyava de 9 a 3 i la victòria era encara incerta, al minut 62 del partit Tressené aconseguia un *dropgol* de 60 metres formidable, amb què posava el seu equip fora de perill d'un contraatac. L'estadi s'omplí llavors de crits de suport d'un públic eufòric, segur que la victòria ja no se li podia escapar. Al final del partit, els catalans accentuaren encara la pressió. Desmoralitzats, els alvernysesos que, per segona vegada en una setmana veien arribar la derrota, cometien tot de faltes i permetien al golejador català d'augmentar la diferència del marcador.

Després de rebre el trofeu i de fer un tomb pel camp, acompanyats de centenars de seguidors, els jugadors les van passar

negres per poder tornar als vestidors on els esperaven el batlle de Perpinyà, Joan-Pau Alduy, el president Jacki Rodor, directius i antics jugadors per celebrar aquesta victòria durant la tercera part tradicional. Eren les onze de la nit i per a la majoria dels seguidors, que ja havien fet sis hores d'autobús, la tornada a casa que els esperava, la van fer, per primer pic en molts anys, amb el cor lleuger i amb l'esperança de lluitar, l'any vinent, i des de París, pel campionat de França, que la USAP no guanya del 1955 ençà.

Tot i la fatiga del viatge van ser molts qui, l'endemà, amb tots els seguidors que no havien pogut anar a Dax, tornaren a omplir els carrers de Perpinyà per celebrar la victòria i fer una veritable rebuda triomfal als jugadors, que voltaren la ciutat exhibint el trofeu. En acabat, jugadors, directius i seguidors es trobaren per sopar ple-gats al Palmarium. **Pere Codonyan**